

Isten a kiszolgáltatottak oldalán áll

A kép forrása: üdvhadsereg

Összesen több, mint tízmillióan – azaz több, mint a lakosság egynegyede – kényszerült otthona elhagyására eddig az Ukrajnában zajló háború miatt.

Magyarország határait, több, mint 500 ezren lépték már át mindezidáig, és ebből 350 ezer ukrán állampolgárt fogadott be az ország március 26-ig.

Az Üdvhadsereg Magyarország munkatársai maximálisan felkészültek a menekültkrízis kezelésére. Saját forrásainkon kívül, a svájci központunktól 52 raklapnyi adomány érkezett, többek között tisztálkodószerek, ágynemű, matracok és pelenka volt a küldemény tartalma, amelyet kifejezetten az Ukrajnából érkező menekültek számára küldtek. Debreceni kollégáink a háború kitörése után közvetlenül elindultak a tiszabecsi határra, hogy feltérképezzék mire van a legnagyobb szükség. Az Új Kezdet Házában befogadó állomás működik, 10 főt tudnak folyamatosan fogadni. A Rákoscabai Gyülekezet és a Válaszút Háza munkatársai nagyobb mennyiségű szendvicsadománnyal készültek, amelyet a Keleti Pályaudvaron osztottak szét. A Válaszút Háza szobáit alkalmassá tették menekültek fogadására. A Fény Házában egy háromgyermekes anyuka kapott menedéket. Önkéntes csapatunk két tagjának tapasztalatait foglaltuk össze a következő sorokban.

"Lenyűgözött, amikor láttam ezeket a nőket, gyerekeket, családokat, akik éjjel-nappal érkeztek a tiszabecsi humanitárius központba. Mindannyian a családjuk biztonsága érdekében menekülnek el az országukból. Rugalmasságuk és a bátorságuk nagyon megérintett. Az önkéntes csapattal láttuk a félelmet, a szomorúságot, a stresszt az arcukon, de a gyerekek mosolyát is, egy plüssállat vagy egy marék cukorka láttán. Micsoda markáns ellentétek! Találkoztunk önkéntesekkel Franciaországból, Németországból, Csehországból, Hollandiából, Ausztriából, sőt még az USA-ból is. Mindenki eljött, hogy egy kis hozzájárulást adjon. Miközben egy újabb humanitárius válsággal nézünk szembe, a szolidaritás mindezen kiáradásaiból fakadó erő azt mutatja, hogy a szeretet a legerősebb, és hogy Isten a legkiszolgáltatottabbak oldalán áll."

„Menekültek segítségével kapcsolatos tapasztalatom nem volt, így a Tiszabecsen töltött idő (5 nap) segített, hogy ráhangolódjak a háború elől menekülő lélektanára, kultúrájára, szokásaira, mentalitására, szükségleteire. Végig úgy éreztem, hogy hasznos vagyok és szükség van a segítségemre. Mosdót takarítottam, kukát ürítettem, adományt osztottam, tolmácsoltam és utazást szerveztem, beszélgettem... szóval színes és sokrétű segítségnyújtásban vehettem részt.

Voltak emberek és helyzetek, akik, amelyek érzelmileg is nagyon megérintettek:

A csak ukránul beszélő édesanya

Megérkezésünk után rögtön egy csak ukránul beszélő anya segélykiáltó hangjára lettünk figyelmesek. Néhány napos kisbabája - annyira össze volt szegény zavarodva, hogy nem tudta pontosan megmondani, hogy hány napos a kisfia - nem vett levegőt. Döbbenetes élmény volt mindannyiunk számára együtt izgulni a kisbaba életéért. A szakszerű és segítőkész orvosi ellátásnak köszönhetően a kisbaba életben maradt, és néhány nap múlva folytathatták az utazást.

A férfi

Volt egy férfi, aki éppen egy friss videót nézett a szétbombázott városáról, de amint a kislánya odalépett hozzá, kikapcsolta a telefonját, és mosolyt erőltetve az arcára, magához ölelte a kislányát...ő egy hős apuka számomra!

Az iskolaigazgató hölgy és orvostanhallgató lánya,

akik a hasznátruha-kupac mellett sírásban törnek ki, és szégyellik, hogy ruhaadományt kell elfogadniuk.

A fiatal lány,

aki bizalmatlan és nehezen tudja eldönteni, hogy melyik önkéntes sofőr autójába szálljon be, mert annyi rossz történetet hallott már. Nem akar hiénák áldozata lenni, mert a háború okozta fájdalom és kiszolgáltatottság éppen elegendő teher számára.

A fiatal, 3 gyermekes anyuka,

akit a nagymama kísért át a határon és másfél napig a Budapesten dolgozó férjére vár, hogy végre újra együtt legyenek, biztonságban, egy új kezdet, új élet reményében.

És végül a rengeteg önzetlen segítő, önkéntes, akik nagy hatással voltak rám és fantasztikus munkát végeztek. Az osztrák egyetemisták, akik a menekültek szállítását vállalták saját költségükön, 3 holland férfi (Gentelemen's Club tagjai), akik folyamatosan szállították a menekülteket a határ és Budapest között. 2 német férfi, akik adománnyal telepakolt kisbusszal érkeztek, és menekültekkel teli busszal utaztak vissza. A burgeres srácok, akik saját költségükön ízletes hot doggal, brownie-val és üdítővel ajándékozták meg a menekülteket és önkénteseket. A New Yorkból érkező srác, aki hosszabb időre tervezi a segítséget, és nemcsak tolmácsolásban segít, hanem adománygyűjtésbe is kezdett.

A magyar származású cseh férfi, aki hallgatva a menekültek történeteit, úgy érzi, hogy nem is olyan erős, mint gondolta. A két lelkes hölgy, akik saját költségükön utaztak le és béreltek szállást, hogy segíthessenek a háború elől menekülőknél. Ezeken felül jó volt látni, hogy rengetegen sűrögnek-forognak a konyhán, a raktárban, a regisztrációs pultnál, a határnál. Hatalmas élmény volt számomra, hogy egy ilyen nagy összefogásnak lehettem egy apró része.

Forrás: Központi Iroda | Kommunikációs osztály

Dátum: 2022 március 29.

A kép forrása: Üdvhadsereg